Győzelmi reményekkel várta csapatunk a Nagyatád elleni hazai bajnokit. A reményt táplálta a legutóbbi hazai pályán elért siker a jó erőkből álló Kispesttel szemben, továbbá a két csapat őszi mérkőzése, melyet a VKCSK öt góllal megnyert. Könnyű mérkőzést azonban nem várt edzőnk, Csomor Tibor, s félelmei be is igazolódtak a találkozó során.

A vendégek kezdtek jobban, s bár 0-2-ről sikerült fordítani, a folytatásban többnyire a Nagyatádnál volt az előny, legfeljebb csak egyenlíteni sikerült Mehlmannéknak. A játékrész hajrára viszont átvettük a vezetést, sőt, három góllal is elléptünk (14-11). A második félidőt is mi nyitottuk góllal, ám utána megállt a tudomány, a vendégek 18-15-ös vezetésünket pillanatok alatt háromgólos hátránnyá változtatták (19-22). Sajnos a kapura teljesen veszélytelen volt a támadójátékunk, túlságosan is Mehlmannt erőltették a társak, aki ugyan lőtte a gólokat, de kiismerhetőek, egysíkúak voltunk. Védekezésben sem volt kellően agresszív a csapat, s noha Mátyás Auguszta külön őrzőt kapott, azért ő is többször megtalálta a rést a falban. A vendégek őrizték két-három gólos előnyüket, az utolsó másfél percben nyílt egy kis esély legalább az egyik pont megszerzésére, de az egyébként jól játszó Mehlmann a legrosszabbkor hagyta ki a büntetőt.

A vége így 29-27-es vendéggyőzelem lett, s ezzel a két csapat között egy pontra olvadt a különbség.